

daterne jo nu skulde have dette graagrønne Klæde, ved Hjælp af hvilket de ikke ere saa synlige i Terrainet under Feltforhold, som de ere med det blaa. Da man saa begyndte Fabrikationen af det, sætter den højtærede forhenværende Krigsminister selv Prisen saaledes, at Statskassen taber 51 Ø. pr. Alen, og Krigsministeren tilsætter saaledes et Beløb af 23,668 Kr. for Statskassen. Som man vil se, synes det, at den daværende Krigsminister nødvendigvis skulde have et saadant Beløb af 23—24,000 Kr. om Aaret fra Usserød Klædefabrik. To Aar havde han taget det uden videre, denne Gang tager han det paa den Maade, at han selv ansætter Prisen paa Klæde 51 Ø. lavere pr. Alen, end det kan fremstilles for, og det gør den højtærede daværende Krigsminister samtidig med, at han har faaet Afslag fra Rigsdagen paa et Forslag, han havde stillet om, at Krigsministeren skulde bemyndiges til at anvende det Beløb, hvormed den militære Klædefabriks Overskud maatte overstige 50,000 Kr., til Forbedring af Hærens Munderingsbeholdninger. Den højtærede daværende Krigsminister kommer til os og siger: Maa jeg faa det Beløb, hvormed Overskuddet af Usserød Klædefabrik overstiger 50,000 Kr., for at jeg kan anvende dette Beløb, som man maatte antage blev et halvt Hundrede Tusinde Kroner, til at forøge Hærens Munderingsbeholdninger med. Dette sige vi nej til, idet vi sige, at dette vilde være en Forøgelse af Militærbevillingerne; men saa siger Krigsministeren: Ja, jeg skal nok lure jer, I ville ikke give mig det, der er over 50,000 Kr., men saa indretter jeg det hele saaledes, at Overskuddet ikke en Gang bliver 50,000 Kr. Vi nægtede ham det Aar at faa det, som Overskuddet kunde blive over 50,000 Kr., saa tog han selv det, som Overskuddet kunde blive over 23,668 Kr. Dette er jo et Forhold, som ikke er synderlig paaskønnelsesværdigt, men det spillede ingen videre Rolle i Forhandlingerne mellem Finansudvalgets Venstre og Ministeriet, for det var ikke ganske klart oplyst endnu den Gang. Samtidig med, at dette foregik, forelagde Krigsministeren Budgettet for 1904—05, nemlig i Rigsdagssamlingen 1903—04, med et budgetteret Overskud paa kun 29,300 Kr. fra Usserød Klædefabrik. Det fremkom paa den Maade, at nu havde Krigsministeren ikke beregnet Prisen paa det graagrønne Klæde, 51 Øre pr. Alen, for lavt, men nu havde han beregnet Prisen paa det graagrønne Klæde saaledes, at

det skulde udleveres fra Usserød Klædefabrik til Hæren for selve Fremstillingsprisen. Tidligere, da man fabrikerede det blaa Klæde og det øvrige militære Klæde, beregnede Usserød Klædefabrik, altsaa Statskassen, sig en rimelig Avance udover Fremstillingsprisen paa det Klæde, som leveredes til Militæret, en Ting, som er højst rimelig, fordi man ikke kan drive en Fabrik paa den Maade, at den lader sine Varer udlevere for selve Fremstillingsprisen, for saa bliver der jo ikke noget til Afskrivning, til Fornyelser, til Reparationer o. s. v. Det er jo nødvendigt, at der skal være noget Overskud ud over Fremstillingsprisen, og da vi spurgte den højtærede daværende Krigsminister om Aarsagen til, at han havde budgetteret Overskuddet af Usserød Klædefabrik saa lavt, saa fik vi at vide, at det var, fordi han vilde udlevere sig selv det graagrønne Klæde uden nogen Overskudspris. Det sagde vi, at vi ikke vilde være med til. Vi forlangte en Fortjeneste paa 16,26 pCt. Det var et Beløb, som fremkom ved en Beregning over, hvor megen Avance Staten i Almindelighed havde faaet paa det tidligere militære Klæde. Som Følge deraf satte vi Budgettet op fra 29,300 Kr. til 41,821 Kr. Men samtidig med, at vi altsaa først nægtede Krigsministeren at faa, hvad Overskud der var over 50,000 Kr., og med, at vi foreskrev ham, at han ikke maatte lade sig det graagrønne Klæde udlevere fra Usserød Klædefabrik for en Pris, som var lavere end 16,26 pCt. over Fremstillingsprisen, samtidig lod Krigsminister Madsen sig udlevere Klæde fra Usserød Klædefabrik for 51 Øre under Fremstillingsprisen. — Under de nu foreliggende Forhold finder jeg kun Anledning til at gøre Rede for disse faktiske Forhold uden dertil at knytte yderligere Bemærkninger. Det skulde have glædet mig, hvis jeg nu kunde have tilføjet nogle Oplysninger om Rekylgvæerne. I et Finansudvalgsmøde blev dette Forhold fremdraget, saa vidt jeg erindrer — jeg tror ikke, jeg erindrer fejl deri — af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), og vi havde senere Konference med den daværende Krigsminister og igen senere med den daværende Konseilspræsident og Udenrigsminister om dette Forhold. Den daværende Konseilspræsident og Udenrigsminister tog sig meget ivrig af denne Sag, og det havde sikkert været hans Ønske at komme til Finansudvalget — det tror jeg da — allerede inden Jul for at give